

Efter 1. beh henvist til Retsudvalget (REU).

Efter 2. beh direkte overgang til 3. beh.

Resumé:

Loven skærper straffelovens § 252, stk. 2, som straffer en person, der udsætter en anden for smitte med en livstruende og uheldbredelig sygdom.

Skærpelsen indeholder to elementer. For det første fjernes den tidligere gældende bestemmelse om, at det skulle være overvejende sandsynligt, at den smittede afgik ved døden inden for maksimalt 10-15 år. Fremover er det ikke nogen betingelse for at straffe, at døden indtræder inden for et nærmere bestemt tidsrum.

For det andet fjernes den tidligere gældende bestemmelse om, at det kun var ved udsættelse for smitte gentagne gange eller under i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, der kunne straffes. Fremover vil straffebestemmelsen således også kunne anvendes, hvor f.eks. en hiv-smittet i et enkeltstående tilfælde har haft ubeskyttet samleje med en rask person.

Baggrund:

Det fremgik af bemærkningerne, at den væsentligste årsag til ændringen var de forbedrede behandlingsmuligheder for hiv/aids. Den længere levetid for hiv-smittede og aids-ramte betød, at det ikke længere var muligt at anvende den gældende bestemmelse i straffeloven, eftersom der var tilknyttet en levetidsprognose til bestemmelsen.

Bestemmelsen om, at der også skulle kunne straffes i enkeltstående tilfælde, blev tilføjet af justitsministeren som et ændringsforslag til anden behandling.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 92 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP), Kim Behnke (UP) og Frank Dahlgaard (UP)) mod 13 (SF, EL og Yvonne Herløv Andersen (CD)).

L 210

Forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om social service. (Ungdomskriminalitet).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

Fremsat skr 28/3 01 Till.A 6511
Lovf som fremsat Till.A 6486

1. beh 17/4 01 FF 6472
Betænkning 15/5 01 Till.B 1399
2. beh 30/5 01 FF 9030
3. beh 1/6 01 FF 9251
Lovf som vedt. Till.C 1059

Lov nr 469 af 7. juni 2001.

Ordførere: (1. beh) Sandy Brinck (S), Karsten Nonbo (V), Helge Adam Møller (KF), Anne Bastrup (SF), Birthe Skaarup (DF), Sonja Albrink (CD), Elisabeth Arnold (RV) og Jann Sjursen (KRF).

Efter 1. beh henvist til Retsudvalget (REU).

Efter 2. beh direkte overgang til 3. beh.

Resumé:

Loven indfører en ny form for sanktion, som domstolene kan idømme unge mellem 15 og 18 år. Sanktionen kaldes en ungdomssanktion og er en struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling af 2 års varighed. Sanktionen kan idømmes unge, som har begået personfarlig kriminalitet, og som ellers stod til en ubetinget fængselsstraf på mellem 30 dage og 1 år.

Ungdomssanktionen indledes med et ophold på en sikret institution. Derefter flyttes den unge til en almindelig døgninstitution for til sidst at blive udsluset til ambulans behandling.

Endvidere indfører loven en pligt for kommunen til hurtigt at udarbejde en foreløbig handleplan for en ung, som har begået alvorlig kriminalitet. Dette er især møntet på unge under den kriminelle lavalder.

Baggrund:

Lovforslaget var en del af regeringens såkaldte lømmelpakke og byggede på den rapport, som Ekspertgruppen om ungdomskriminalitet afleverede til justitsministeren og socialministeren den 2. februar 2001.

Det fremgik af bemærkningerne, at regeringen med lovforslaget ønskede at styrke indsatsen og reaktionsmulighederne over for den hårde kerne af socialt belastede og utilpassede unge kriminelle.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 95 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP), Kim Behnke (UP) og Frank Dahlgaard (UP)) mod 12 (SF og EL).